Ч. 175 Второк 5 (17) серпня 1897 Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Ще про конфлікт Австро-Угорщини з Болгариєю і єго істория. — Французка і російска праса о сім конфлікті. — Поєдинок межи гр. Турину а кн. Орлеаньским. — Леонтиєв о Абесcиниї).

Виїзд бар. Калля з Софиї не можна ще уважати за повне зірванє дипльоматичних зносин межи Австро-Угорщиною а Болгариєю, позаяк в Софиї лишив ся ще австрийский аґент дипльоматичний секретар бар. Генніґ. Повне зірванє було би аж тогди наступило, як би австро-угорский репрезентант дипльоматичний був зовсім виїхав — не лиш на урльоп на час необмежений — а справи своєї держави передав якому иншому репрезентантови держав заграничних н. пр. німецкому або російскому. Австро-угорске правительство не хотіло допустити аж до сего остаточного кроку в надії, що справа дасть ся ще якось полагодити. Аж коли би Стоілов не хотів ніяк дати повної сатисфакциї, мусїло би настати повне зірванє відносин дипльоматичних. В берлиньских добре поінформованих кругах кажуть, що в посліднім случаю настали би в Болгариї такі відносини, які були через довгі літа межи Россиєю а Болгариєю. В політичних кругах сподївають ся, що кн. Фердинанд зуміє оцінити доносимість кроку віденьского уряду заграничного, тим більше, що то чей мусить знати, що тепер не лиш особисті відносини межи царом а Цїсаром Франц Йосифом, але й офіцияльні відносини межи Россиєю а Австро-Угорщиною суть як найліпші, так, що і в Петербурзї не будуть похваляли визиваючого поступованя болгарских верховодців, а то тим менше, що лицарский Цїсар Франц Йосиф чує ся особисто враженим замітками Стоілова. Впрочім має Австро-Угорщина досить способів і доріг, щоби дати Болгариї важко почути своє невдоволенє. Одна з віденьских ґазет вказує на то, що Австро-Угорщина може легко ужити против Болгариї і Сербію, котру Стоілов вмішав також до сего конфлікту. З урядових актів знає ся зовсїм ясно, хто перед вибухом грецко-турецкої війни хотів конче утворити союз малих держав балканьских, щоби в спілцї напасти на Туреччину.

Цїкавий причинок до історнї сего конфлікту подає віденьска Allg. Ztg. Она каже, що єго викликав не Стоілов, котрий єсть марионеткою, але таки сам кн. Фердинанд, з мести чуючись оскорбленим тим, що єго не хотять уважати за такого великого чоловіка, за якого він сам себе уважає. Незадовго по убитю Стамболова старав ся він о авдиєнцию у нашого монарха. Як звістно, сліди убийства Стамболова вели аж до княжої палати. Се обрушило нашого монарха, котрого справедливість знає і славить весь сьвіт, і він відмовив авдиєнциї кн. Фердинандови. Торік по переходї кн. Бориса на православє старав ся князь знову о авдиєнцию і знову дістав відмову, при чім почув ще й невдоволенє нашого монарха, до котрого уший дійшли були нетактовні слова князя. Наконець, коли кн. Фердинанд кілька неділь тому назад їздив по европейских дворах і розвідував ся, що сказалиби на то, як би він проголосив ся королем, перебували у Відни два болгарскі міністри і старали ся довести бодай до поверховного помиреня. Але й то не удало ся. Кн. Фердинанд набрав отже переконаня, що в найвисшім місці у Відни видано вже о нім свій суд і він рішив ся довести до конфлікту. Єго держано здалека, бо вказувано на то, що сліди всіх політичних убийств ведуть аж до єго палати, а він тогди устами Стоілова відповів, як вже знаємо і довів до конфлікту.

Замітне то становище францускої праси, яке она заняла в сім конфлікті; — виходить майже на таке, як би она виручала прасу російску. Figaro — ґазета, котра уважає ся за півурядовий орґан францускoго правительства,— виступив дуже остро против Австро-Угорщини і завзиває Болгарию просто до опору, а Temps в депеші з Софиї каже: Крок Австро-Угорщини в Софиї не був несподіванкою, бо там уважають єго за наслїдки становища, яке заняла Австро-Угорщина супротив Болгариї від часу єї помиреня з Россиєю. Мабуть і болгарский аґент дипльоматичний у Відни дістане урльоп на час необмежений. Дальше виступає і ся ґазета дуже остро против Австро-Угорщини.

„Нов. Время“ каже: „Президент міністрів Стоілов поступив необережно, коли позволив собі обидити віденьский кабінет своєю розмовою з кореспондентом ґазети. Не видимо причини, для чого бя він не мав, як пристало, звинити ся за ту необачність“.

В ліску Боа де Маршо у Вокресонї відбув ся вчера сензацийний поєдинок межи гр.

21)

Пан Капустянна Головка шукає своєї жінки.

(З француского — Поль де Кока).

(Дальше).

Капустянна Головка іде з присїнка до каси. В тій хвили приходить єму на гадку, що може удасть ся єму відшукати того, що продав єму білет та змусити єго, щоби віддав єму єго двайцять франків. Повен надії біжить до того стовпа, де купив білет. Підходить до него осторожно; стовп замкнений, а що єму здає ся, що в нім хтось єсть, то він ховає ся чим скорше поза стовп.

Там стоїть дійстно якийсь чоловік, оберненний до него плечима; так само за великий, в такім самім сурдутї і в такім самім капелюсї, як той, що продав єму білет. Капустянна Головка не сумніває ся вже ані на хвильку, що то той сам, котрого він шукає; приступає до него і вдаривши по плечи кричить: Коли гадаєте, що то удасть ся, то дуже ґрубо помиляєте ся! Давайте двайцять франків!

Із стовпа відзиває ся голос: Яких двайцять франків? Преці менї тут вільно, за то нема кари.

— То не правда! Не вільно — заказано — преці так стоїть на нім надруковано.

— Я того не видів.

— Не крутіть! — То Вам не поможе. — Спішіть ся, а ні то кажу Вас арештувати.

— То булоби дуже неприятно, але я не можу вже більше спішити ся.

— Преці на то не треба богато часу, щоби сягнути до кишенї і виймити двайцять франків.

— То правда; але я ніяк не можу зрозуміти, що се значить ся. Там до лиха; коли єго не можна вже на то уживати, то нащо тут єго; ліпше, щоби єго собі взяли.

— Та й взяли вже і не чекали, аж Ви то скажете.

— Вже взяли! Ну, то не знаю, що на то казати — нате Вам Ваших двайцять франків.

І не оглядаючись віддає той папок Капустянній Головцї жаданих двайцять франків. Той ховає гроші і відходить кілька кроків, відтак стає на хвильку на бульварі, щоби переконати ся, чи дійстно дістав двайцять франків. В тій самій хвили виставив той чоловік голову із стовпа та дивить ся здивований за чоловіком, котрому дав двайцять франків, а котрого взяв за інспектора поліциї.

Капустянна Головка, переконавши ся, що дістав свої гроші, біжить чим скорше до каси театральної: Прошу менї один білет, але добрий.

— Наші білєти всї добрі, мій папе.

— То правда; тут мусять всї бути добрі.

— Яке місце хочете?

— Хочу, щоби можна всюди піти.

— То возьміть собі білет на перший поверх; з ним можете всюди піти, куди схочете.

— Ну, то дайте менї.

Діставши білет іде він з ним до контролї.

— Ну, тепер чей вже мене пустите? — каже він покепкуючи собі.

— Розуміє ся, що пущу; сей білет навіть дешевший.

— А знаєте, що я відшукав того, котрий менї продав був тамтой білет і він вернув менї моїх двайцять франків.

— Видко, що маєте щастє, бо такі люди щезають звичайно без слїду. Чи був ще на бульварі?

— Я зловив єго, коло того, — знаєте, до якого ужитку — стовпа, де він ще порав ся. Хотів крутити, але я не пустив ся і він мусїв вернути гроші.

— Дуже добре стало ся; але менї то дивно.

Капустянна Головка входить до театру і на диво білетера, котрий відобрав від него білет на перший поверх, іде простісенько на стоячий партер. А білетер думає собі: добре дуріти, коли приступає!

Наш селюх на своє диво видить, що театр майже порожний. На місцях партерових сидить всего може яких двайцять осіб, а не більше видко і в льожах та на бальконах.

Підносить ся куртина.

— Люди мабуть ще не посходили ся — думає собі Капустянна Головка — всї ті порожні місця мабуть розпродані ще за дня — люди посходять ся пізнїйше. Треба оглянути ся за жінкою, доки ще не богото людий в театрі; тепер лекше єї знайду.

Капустянна Головка встає і зачинає розглядати ся, обертає ся то на право, то на ліво; хотів би навіть видїти, чи в порожних льожах нема кого. Крутить ся, аж зачинають на него кричати: Сїдати! — той пап з чорною опаскою!

Турину (близьким свояком італїяньского короля) а кн. Генрихом Орлеаньским. Пішло їм о таку справу: Кн. Орлеаньский їздив в супроводї Росиянина Леонтиева до Абесинїї а вернувши звідтам оголосив в парискій ґазетї Figaro дуже некористні вісти о поступованю італїяньских офіцирів і вояків підчас послїдної війни Італїянців з Абесинцями. Казав, що італїяньскі офіцири та вояки кидали від себе зброю і втїкали, або таки абесиньским жінкам давали ся брати в неволю і т. н. Італїяньскі офіцири чули ся тим оскорблені і визвали князя на поединок. Так само зробив і ґр. Турину, коли пішла чутка, що кн. відмовив поединку визвавшим его офіцирам. Отже вчера відбув ся той поединок. Пять разів напирали противники на себе шаблями, аж остаточно за пятим разом ґр. Турину зранив тяжко кн. Орлеаньского розтявши ему руку і живіт. По поединку оба противники подали собі руки.

Леонтиев, котрий приїхав до Парижа, щоби бути сьвідком поединку, розповідае цікаві річи про Абесинію; каже, що то край дуже богатий. Слонїв там тілько, як саранчі в Альжірі а земля крие в собі богато цінних мінералів. Він каже, що Менелик зробив его ґубернатором в полудневих сторонах і віддав ему повну власть войскову і цивільну. За то мае він платити королеви Менеликови десятину. Леонтиев старае ся тепер утворити товариство для експльоатациї повіреної ему провінциї і каже, що коли дїйстно обійме ґубернаторство, кн. Орлеаньский стане его заступником. До еего оповіданя додае Voss. Ztg.: Коби лиш поза Леонтиевом не стояла Росия; а то готова она ще забрати найлїпший кусень землї, який ще взагалї можна взяти в Африцї.

Новинки.

Львів дня 15-го серпня 1897.

— **Іменованя.** Ц. к. краева Дирекция скарбу іменувала поборцями податковими в IX-ій клясї ранґи: управителя магазину продажи тютюну і стемплів Едварда Янїшевского; контрольорів податкових: Матїя Березовского, Йос. Фідлера, Корн. Вонтрубского, Володим. Шепаровича, Ів. Дворяньского, Адама Плютецкого, Стан. Туровича, Йос. Германа, Володисл. Колтуновского, Север. Навроцкого, Володисл. Моссаковского, Фр. Самульского, Сидора Підляшецкого, Герм. Келлера і Мат. Линовского; — дальше контрольорами податковими в X-ій клясї ранґи офіциялів податкових: Йос. Теодоровича, Йос. Маврского, Йос Богдановича, Максим. Сьвіжевского, Ів. Ржуховского, Ігн. Леха, Йос. Островича, Стан. Кустржебу, Мар. Ґабриґеля, Вільг. Скроботовича, Ів. Годбода, Едм. Райхерта і Теоф. Опиду; — відтак офіциялами податковими в X-ій клясї ранґи контрольора податкового Коцку, і ад'юнктів податкових: Казим. Пендрацкого, Ант. Коґера, Алекс. Макаревича, Григ. Сухаровского, Убальда Пехнїка, Юл. Калужняцкого, Володим. Погу, Володим. Ґоцкого, Ів. Моссочого, Фр. Розкошного, Ів. Секуловича, Мар. Райского, Петра Бляшкевича, Меч. Купца, Тад. Липского, Льва Силькевича, Андр. Мельника, Меч. Бурсу, Тад. Бережиньского, Льва Ясиньского, Ів. Бурдона, Ігн. Прімуса, Володим. Казановского, Ів. Палляска, Ів. Калиновского, Альф. Геллера, Ігн. Добровольского, Бонав. Чайковского, Ів. Лиґашевского, Мойс. Шільдкравта, Мих. Стоцку, Едв. Собольского і Ром. Модлишевского. *(Д. б.)*

— **Анкети для тютюну,** що радили сими днями у Львові і в Чернівцях, рішили внести до мінїстерства цілий ряд жадань в інтересї тих, що занимають ся управою тютюну. Правдоподібно услівя закупна тютюнового листя в Галичинї і на Буковинї змінить мінїстерство відповідно до рішень обох анкет.

— **При церкві в Дошници,** котру велїв вималювати власним коштом Є. Е. Кардинал Сембратович, обняв столярскі та різьбарскі роботи і артистичне виконане іконостаса і кивота властитель різьбарско-столярскої робітнї у Львові п. Іван Карабін, член товариства „Зоря".

— **Сумне весїлє** відбуло ся дня 10-го с. м. в громадї Міндсент на Угорщинї: Того дня мало відбути ся вінчане Мариї Фрайнд, доньки тамошного крамаря, з якимсь Йосифом Берґштайном, машиністом зайшлим з Галичини. Зійшли ся були гостї в домі молодої, не було ще лиш молодого. Всї вже були дуже занепокоені, коли пад'їзджае післанець на кони з другого села з листом молодого до свого будучого тестя. Молодий жадае в листї від тестя, щоби той виплатив ему зараз обіцяних 800 зр. посагу, бо инакше не приїде на вінчане. Фрайнд не міг такої суми зараз роздобути і обіцяв ся дати Берґштайнови зараз 500 зр. готівкою а 300 зр. векслями і просив его, щоби приїхав та не робив сорому. Незадовго по тім наспіла вість, що Берґштайн не пристав на то предложене і утік. Коли молода то почула, зімлїла і упала на землю. Еї привели до житя, але нещаслива зійшла з розуму, подерла на собі весїльну сукню і заедно лиш кликала свого судженого. Нещасливу відставлено до дому божевільних в Будапештї.

— **Страшна пригода в церкві.** З Реки (Fiume) доносять: В хорватскім селї Злобин стала ся оногди така страшна пригода: Около пів до осьмої рано перейшла понад селом страшна туча; грім вдарив в тамошну церкву як-раз, коли там для учеників правила ся служба божа, і убив одну особу, а чотири тяжко поразив. Крім того розлупав грім ще й вежу на церкві на дві половини так, що она зачала хитати ся і по хвили завалила ся та упала на церков і розбила дах та й більшу часть церкви собою розвалила. Межи людьми в церкві, з котрих більша часть були ученики, настав страшенний переполох. Всї почали тиснути ся до дверий, але на щасте вибігли ще заким вежа завалила ся.

— **Князь кельнером а княгиня крамничною послугачкою.** Князь про котрого мова, то князь Емерик Станїслав Воронецкий. Він е братанком князя Мечислава Воронецкого, котрий в роках 1848 і 1849 виїхав на Угорщину і там погиб на поли битви. Брат князя Мечислав виїхав за ним також до Угорщини, де оженив ся з донькою одного будапештеньского міщанина. З сего подружя прийшов на сьвіт князь Емерик, котрий нинї в Пештї служить кельнером. Батько его не мав жадного маетку, заробляти не вмів і тому сина, потомка великого шляхотского роду, майже не давав учити. Небавом батько і мати померли, а молодий хлопець остав ся без нїчого, без науки і без способу до житя. Вкінци взяли его за кельнера до каварнї, щоби своїм титулом пригягав гостий. — Княгиня знов то друга донька кн. Дон Карльоса, Ельвіра, з роду Бурбонів, що торік утекла з Риму з малярем Фолькім, забравши з собою богато дорогоцінностий. Батько еї вирік ся, а маляр, котрий впрочім був жонатий, мабуть покинув; княгиня попродала свої дорогоцїнности, а не маючи з чого жити стала за послугачку в склепі якоїсь модистки в Ню-Йорку.

Телеграми.

Берлин 16 серпня. Більов обняв управу мінїстерства справ заграничних.

— Сидіть же спокійно, пане!

— Чого той якийсь дурнуватий заедно крутить ся?

Капустянна Головка навіть і не здогадуе ся, що то на него так кричать; заедно то встае, то сїдае, як та дитиняча забавочка „вставай-чоловічок", що то сама піднимае ся коли еї перевернути. — Наконець якийсь пан ззаду поклепав по плечи та каже: Взивають Вас або сидїти тихо або вийти.

— А то чому? — Що знов такого?

— Бо ті, що поза Вами, нїчого не видять.

— Та-ж поза мною нема нїкого.

— Все одно; Ваше поведене против порядку.

— Я шукаю моеї жінки; а щоби еї знайти, то мушу прецї розглядати ся.

— Коли так, то возьміть собі льожу; там можете крутити ся на всї боки, кілько схочете.

— Правду кажете, з льожі можна навіть лїпше видїти.

Капустянна Головка виходить з партеру, але иншими дверми, не тими котрими увійшов, дістае контрамарку іде на перший поверх. Там звертае ся до послугачки від льож.

— Будьте ласкаві, отворіть менї яку льожу.

— Дуже радо, мій пане. Прошу о Ваш білет.

— Маете.

— Послугачка дивить ся на білет і каже наконець: То прецї лиш контрамарка з партеру. На жаль не можу Вам дати льожі. — Мусите вернути ся на партер.

— То правда; я там був; але тепер хочу змінити місце; отже отворіть менї льожу.

— На партеровий білет не можу Вам дати місце на першім поверсї. Коли хочете, то мусите доплатити.

— Що Ви менї тут говорите щось о „доплатї". — Я купив білет, з котрим можна всюди ходити і тепер жадаю льожі а менї еї не дають.

— То мене нїчо не обходить; віднесїть ся до контролї.

— Певно, що так зроблю і віднесу ся до контролї; чей не дам грати собі по носї.

Розгніваний збігае він на долину та приступае так комічно подразнений до контрольора, що той не міг вже видержати, щоби не засьміяти ся і питае: Чи не взяв Вам вже знову хто Ваших двайцять франків?

— То нї; не дам ся вже зловити. Ви собі може пригадуете, що я взяв білет, з котрим можна всюди їти.

— То знаю, що Ви взяли собі місце на першім поверсї. Отже що?

— Послугачка не хоче менї отворити льожі; каже, що на такий білет нема льожі.

— Та й правду каже. — То лиш контрамарка з партеру. — А куди-ж Ви були зперша пішли?

— На партер.

— Дуже добре; Ви вийшли з партеру і не зажадали, щоби Вам звернено назад Ваш давний білет. Отже послугачка добре зробила, що не дала Вам льожі.

— Як то добре зробила?

— Будьте ласкаві, не робіть крику. — Кажу пустити Вас на перший поверх.

— Коли так, то добре.

Начальник контролї казав одному із своїх людий завести его на перший поверх, а той знову сказав послугачцї: Пустїть сего пана до льожі.

Послугачка отворила льожу, а Капустянна Головка входячи відозвав ся: А видите, що я домагав ся лиш свого права.

Она поклонила ся покірно і подае стільчик під ноги.

— А то на що?

— Під ноги.

— Хиба-ж в льожи мусить ся ставити ноги на стільчик?

— Паньство так роблять звичайно, бо то вигіднїйше сидїти.

— Ну, то дайте.

Послугачка усьміхнула ся до своеї товаришки а відтак сказала до неї: Я виділа ему зараз по очах, що охотно возьме стільчик.

В порожній льожі сїв собі Капустянна Головка при самім поручу та поставив ноги на стільчик, хоч ему з тим було дуже невигідно; але коли послугачка сказала, що то вигідно, то він собі погадав, що треба й до того привикати. — Тепер розглядае ся він по цїлій сали, нїби слухае також трохи й штуки, але не розуміе нїчого. На диво видить, що в театрі все ще порожно і думае собі: Ґазета, видко, помилила ся, що цїлий театр що вечера випроданий. — Ґазета прецї не буде брехати — то було би певно перший раз. — Коли би було сто таких вистав як нинїшна, то не богато би заробили.

По короткім часї так Капустянній Головцї надоїло держати ноги заедно на стільци, що він вийшов з льожі.

— Менї тут якось невигідно — та й не конче добре видко. — Піду ще висше.

18. З Капустянної Головки крикунчик.

Наш селюх виходить з льожі і жадае білету. За то домагае ся послугачка заплати за стільчик.

— За тоті доробайла треба також платити?

— Так есть, мій пане — так водить ся.

— А Ви прецї казали, що стільчик належить ся до льожі.

— Кілько-ж?

Рим 16 серпня. Помер тут мінїстер справедливости Коста.

Петербург 16 серпня. Оголошено вже програму гостини президента француского републики. Фор приїде 28 с. м. до Кронштадту і поїде з царем до Петергофу; дня 24 с. м. приїде до Петербурга; дня 25 відбуде ся ревія під красним селом а 26 виїзд до Франциї.

Переписка зі всїми і для всїх.

М. К. в К. п. К.: Хочете, щоби порадити Вам, яким штучним навозом могли би Ви погноїти своїх два морґи поля, на котрі Вам обірнику не стало. Трудна рада. Коли хтось жадає листовно, щоби єму порадити на єго хоробу, то ще лекше, бо чоловік бодай скаже, напише, де єго болить, що єму хибує, але ріля не скаже, не то вже нам, але хоч би й Вам, що на ню дивите ся. Хто хоче уживати штучних навозів, мусить знати, чого ріли хибує, а тогди буде знати якого навозу ужити. З далека не можна того сказати, а навіть і зблизька трудно зараз на перший погляд, бо преці треба поле пізнати. Також й простим обірником не можна так навгад гноїти; наші люди роблять так дуже часто, але й тому біднїють. Зі штучним навозом ще гірше, бо можна або той навіз зовсїм змарнувати, або замість поправити рілю ще еї погіршити. Що до каініту, про котрий хочете знати (ми писали про него вже кілька разів; торік в ч. 249 „Н. Ч.“ а сего року в ч. 72 „Н. Ч.“ про то, як пізнавати, якого навозу ріля потребує), то річ така: Каінїтом навозить ся головно ґрунти торфові і легко пісковаті. На один гектар (морґ і три чверти) треба 4 до 10 сотнарів каініту. На глинистий ґрунт треба більше відразу; на торфовий і пісковатий менше, але за то частїйше. Чи ґрунт потребує каініту пізнати по тім, що на нім удають ся зле такі ростини як конюшина, горох і взагалї всї ростини стручкові і ростини, котрі управляємо за для їх коріня. Навозити треба під осїнь, але не зараз під засїв. Каініт можна купити безпосередно в Калуши; платить ся по 70 кр. (давнїйше платило ся по 1 зр.) за 100 кільо. Господар, що купує каініт, мусить виставити письменне зобовязане, що не буде єго перепродувати. Тілько й всего можемо Вам сказати. — **Анд. Дик. в Підгор.:** Школи промислові суть всїлякі, а не знаємо о яку Вам розходить ся. Про школу промислово-торговельну у Львові писало ся в „Нар. Час.“ лише що в послїднім 174-ім числї з дня 15 с. м.; там знайдете і подані услівя принятя. Про школу ткацку в Коросни була згадка в Новинках в ч. 171 з 12 с. м. В Коломиї єсть школа деревляного промислу і т. д. Всюди в таких школах треба мати власне удержане. — **Ст. Вин. в Криг.:** Ваша донька, коли скінчила 15 рік житя і школу видїлову, могла би бути принята до семинариї учительскої. Вступний іспит мусить робити з тих предметів і в тім обемі, як учила ся в школї видїловий. До подана треба долучити метрику, сьвідоцтва: школи видїлової і здоровля від лїкаря. Але велике питане, чи була би принята, бо на сей рік задля тїсноти льокалю будуть приняті всего лиш 40 кандидаток (а що найбільше — так ми припускаємо — 50, з особлившого може увзгляднення). Треба-ж Вам знати, що до львівскої женьскої семинариї зголошує ся що року по 200 кандидаток і очевидно бувають скорше увзгляднювані ті, котрі вже два або й три рази подавали ся, а не були приняті з повисшої причини. Може би могла учити ся приватно, як би еї не приняли? — **І. Т. в Юсь.:** 1) Дописи Вашої не можемо помістити, бо в нашій часописи о цїлій тій справі не було нїякої згадки, отже ми анї не обовязані містити якогось спростованя, анї не була би допись нїкому зрозуміла, бо не знати о що ходить. Спростоване належить до тої ґазети, котра перший раз відозвала ся. Впрочім не маємо охоти пхати пальцї межи двері і виставляти ся на можливий процес, бо Ваша допись єсть того рода, що і до того могло би прийти. — 2) З Вашими науками можете бути лиш тим чим єсте. Впрочім порадьте ся свого безпосередного начальника, чи не можна би щось певнїйшого дістати. — **С. К. в Кул.:** Треба подавати ся о позволене до припущеня до іспиту, а комісия вже визначить, коли Вам треба зголосити ся. Розуміє ся, що треба мати бодай низші кляси шкіл середних, бо инакше, хоч би Ви й здали іспит з рахунковости, не будете могли бути нїгде приняті. Впрочім і сама наука, з опісля і практикт зробить Вам трудности. З іспитом з рахунковости можна бути принятим до т. зв. урядів помічничих, а там треба мати бодай скінчені низші кляси шкіл середних. Однакож сама наука Вам не завадить, зможе придати ся в приватнім житю. Впрочім в слїдуючій переписцї скажемо Вам ще кілька слів. — **Ст. Клап. в Збаражчинї:** Напишіть докладнїйше, де і як Вас болить, чи заєдно, чи з перервами н. пр., коли яка зміна на дворі; чи біль чуєте в суставах чи деинде; чи перестає ся, раз тут, раз там болить; чи н. пр. колїно опухне, а тогди подамо Вам якусь раду. На само слово „ревматизм“ годї Вам щось сказати. Ревматизм може бути двоякий: суставовий і мязовий (мушкуловий). В сїм послїднім случаю дуже добре робить само масоване (розмащуване і відповідне гнетене тїла), розмащуване спіритусом мурашковим або камфоровим або приложене гірчичного тїста (папір Ріґольо, купує ся в аптицї). — **Доль. в Підкам. к. Б.:** Пан віцепрезидент краєвої Ради шкільної удїляє авдиєнций що середи і недїлї від пів до 12-ої до 1-ої в полудне. Титул як висше; в розмові можна титулувати і президентом. Тепер нема у Львові, приїде аж 18 с. м.

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

— Сталої таксі нема; що чия воля.

Капустянна Головка виймає один су з кишені і наставляє єго послугачцї а та з пишна горда відсуває рукою та каже: Встидайте ся, пане; одного су ми не беремо.

— А чого ж Ви менї казали, що „що воля“?

Капустянна Головка додає ще чотири су до того одного, а послугачка вже так ласкава, що бере і ховає до кишенї. Він відходить і думає собі при тім: На будуче буду вже знати, що „що чия воля“ зачинає ся аж від пять су.

Він іде на третий поверх, званий по народному „раєм“. Там віддає свій білет і застає не конче численне, але й не зовсїм добірне товариство. Тут така духота, що аж дихати єму не дає.

Він походжає собі поза панами і панями, а при тім чує таку розмову: Подобає ся тобі ся штука, Шалїме?

— Не конче; за мало в нїй бють ся і ріжуть ся. — Тоті оба хвальки обіцюють заєдно один другому: Я тебе забю, мусиш згинути в моїх руках; але за кождий раз, коли один другого міг би зарізати, то один робить так, що другий може шезнути. То остаточно навкучить ся.

Той що так говорив, вложив при тім два пальцї в рот і свиснув, що аж до больоньского лїску було чути. — Капустянна Головка питає якогось сусїда.

— Що то значить ся?

— Мабуть тому панови десь пес загубив ся і він свище на него.

— Так? А я гадав, що тут не вільно брати псів з собою.

— По правдї сказавши, не вільно.

З партеру кричать до гори: За двері того крикуна! — Викинути тих, що свищуть! — Тут не торговиця на пси!

— Добре, добре, ходіть лиш на гору, ви пискаті!

— Подивіть ся на того з одним оком, що в синїм кабатї! — Чи не хоче він нас сторожити?

— Вибємо єму ще друге око, а тогди не буде вже міг так виркати на нас.

Капустянній Головцї не дуже хоче ся, щоби трета ґалерия мала з кого собі кепкувати, отже виходить, але иншими дверми, не тими, що увійшов, та гадає собі: Тут ще менше виджу як на других місцях — відтак ті люди, що з псами приходять — готово ще до чого прийти — треба іти на долину. З балькона на першім поверсї ще найлїпше видко.

Бере білєт, який єму дають, сходить два поверхи на долину і показує єго там послугачцї, та каже: Отворіть менї, з ласки своєї, панї!

Але послугачка дивить ся на білєт, та каже: То не тут — то висше.

— Що висше?

— Ваше місце, пане.

— Я преці можу ходити, куди менї схоче ся. Я вже був там на горі і там менї не сподобало ся; я зійшов тому на долину і прошу, щоби Ви менї отворили.

— З тим білетом годї, мій пане. — Коли хочете мати місце на бальконї, мусите доплатити.

— Там до лиха; знов зачинає ся та сама історія, як коло льож. Остаточно вже менї того за богато.

— Що Вам приключило ся коло льож, того не знаю. — Але з тим білетом не можете дістати місця на бальконї.

— Ну, того менї вже дїйстно за богато! — Піду на долину шукати собі справедливости. — Заждіть лиш, прийду зараз з нею, але й з контролею. (Дальше буде.)

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6 —	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова 1)	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води 3)	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович 4)	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович 5)	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[8]	7·48[9]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

1) Від 10 липня до 31 серпня. 2) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. 3) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. 4) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. 5) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. 6) Від 15 червня до 31 серпня лише в недїлї і сьвята. 7) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. 8) Від 1 мая до 30 вересня вкл. 9) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

1) Від 10 липня до 31 серпня. 2) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. 3) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. 4) Від 15 червня до 31 серпня лише в недїлї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 минут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: Адам Кахникевич.

ВІДМОЛОДЖЕНЄ і ПРОДОВЖЕНЄ ЖИТЯ

наслідком ношеня славного електричного хреста Volty.

Особи, котрі завсігди носять хрест Вольти, мають нормальний обіг крови і правильне ділане нервів. заострюють ся змисли, помагаючи тим до вагального вдоровля; сили фізичні і духові збільшають ся, доходить ся до здоровля і повного вдоволеня а тим самим до *продовженя звичайно короткого людского житя.*

Всім недужим людям *треба дораджувати, аби носили* **„хрест Вольти"**, *бо він зміцняє нерви. відсьвіжує кров*, а признаний в цілім сьвіті, есть неврівнаним средством против слідуючим недугам: *Гостець, ревматизм, невральгія, ослаблене нервів, безсонність, студеність рук і ніг, гіпохондрія, блідниця, астма, параліж, корчі, мочене в ліжку, недуги шкірні, гемороїди, слабости жолудкові, інфлюенца, кашель, глухота і шум в ухах, біль голови і зубів і ин.*

Хрест Вольти есть електричним стосом на кождім тілї.

Численні подяки і признаня.

З серця переповненого вдячностию складаю Вам сердечну подяку. Хрест Вольти одержав я і желаю, аби его кождий терплячий купив собі, що-б ся вилічити.
БЕРНО (Морава).
Т. Черни

Хрест Вольти ношу від довшого часу і есьм з успіху вповні вдоволений. Служив мені дуже добре при конґестиях; есть то ввагалї приемне ношене і приспішує ввачно обіг крови. **Берн. Боос** урядник в Чернівцях (Буковина).

Хрест Вольти одержав я, прошу ще 2 прислати. РААБ (Угорщина). **Кароль де Фабріці**, ц. і к. ґенерал-майор.

Електричні хрести Вольти одержав я, прошу ще 2 прислати.
ЛІНЦ над Дунаєм.
Едм. Шайбе ц. к. радник рах.

Ціна за штуку 2 зр.

За надісланем зр. 2·20 (в марках листових) франко. — За послїплатою о 20 кр. більше — висилає

М. ФАЙТ, Берлин ч. 18.

Кореспонденция у всїх мовах. 38

Інсерати

„оповіщеня приватні"), як для „Народної Часописи" так також для „Ґавети Львівскої" принимає лиш „Бюро дневників" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улицї Кароля Людвика ч. 9, де також внаходить ся Експедиция місцева тих ґавет.

Стация зелїзниці Мушина-Криниця	
з Кракова	8 год.
зі Левова	12 „
з Пьшту	12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичині)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци: почта *три рази денно*, телеґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лїчниці: клїмат підальпейский, купелї зелївисті, засібні в вільний квас вуглевий огріваві методою Щварца (в р. 1895 видано їх 47.000).

Купелї боровінові, парою огрівані (в р. 1895 видано їх 18 000)

Купелї ґазові: з чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведенє гидропатичне: під проводом специялїста Дра Г. Еберса (в р. 1895 видано 28.000 процедур гидропатичних).

Питє від мінеральних місцевих і заграничних, **Жентиця, кефір, ґімнастика лїчнича.**

Лїкар здроєвий Др. Л. Нопфф цїлий сезон стало ординуючий. Надто 14 лїкарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смерековий знаменито удержаваний. Близші і дальші прогулки в чудові Карпати.

Помешканя. Більше як 1500 покоїв з комфортом умебльованих, з комплетною постелею, услугою, дзвінками електричними, печами і т. д.

Костел католицкий і церков Величавий **дім здроєвий,** кілька реставраций, кілька пансіонатів приватних, молочарнї, цукорнї.

Музика здроєва під проводом А. Вроньского під **21 мая**. Сталий **театр,** концерта.

Фреквенция в р. 1895 5096 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червню і Вересню ціни купелей, помешкань і страв в головнім реставрациї знижені о 20%

Розсилка води мінеральної від Цьвітня до Падолиста, склади у всїх більших містах в краю і за границею.

В місяци липни и серпни убогим жадні пільги, як увільнене від такс здроєвих і т. п. уділені не будуть.

На жадане уділяє обясненъ 31

Ц. к. Заряд здроєвий в Криниці.

КОНЯК КОРОННИЙ

БЕРҐЕР ФОЛЬК

і Спілка.

Центральний склад:

у Відни, Опернрінґ ч. 6.

Розслїджений і знаменитим узнаний:

проф. дром **Стоперацьским**, радником Двору **Людвіґом**, проф. дром **Корчиньским**, радником Двору проф. дром **Алїбертом**.

Уживаний і поручений:

радником Двору дром **Брайном**, радником санітарним дром **Осером**, радником цїсарским проф. дром **Вінтерніцом**.

Відзначеня:

Гонорова нагорода — ц. к. Міністерства торговлї.

Нагорода правительственна — ц. к. Міністерства рільництва.

14

Вже вийшов новий цїнник о знижених цїнах

ФАБРИКИ ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Спілки командитової **ЮЛІЯНА ВАНҐА**

у Львові, улиця Академична ч. 5. 34

ВЕРТҐАЙМА

машини до шитя

подвійно стебнуючі.

Первоpядний німецкий виріб для домового ужитку і промислу, котрий доставляю з **Відня** до кождої місцевости в цїлій монархії.

Висок. рам. ножна	зр. 35·50
Висок. рам. ручна	зр. 31·50
З човенцем перст.	зр. 49·—
30-дн. час проби	5-лїт. ґвар.

Кожду машину, котра в часї проби не покаже ся дуже доброю — беру назад.

Цінники і взори шитя на жадане посилаю.

Склад машин до шитя

ЛЮДВИК ШТРАВС

протоколована фірма
доставець тов. ц. к. урядників.
Відень IV. Margarethenstr. 12/fg

Доставлена напом машина до шитя ВЕРТҐАЙМ Б. ручна, вдоволила мене вповні, можу отже Вашу фірму кождому найгорячійше поручити. 33

Лявдег в Австриї нижній
Теодора Бропік
жена ц. к. вадофіцияла цлового.

35

Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. ґальвано-електричний апарат, для власного ужитку з добрим успіхом. Лїкарскі поручення. Проспект в коверті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд,
Відень, IX., Türkenstrasse 4.

4¾ КІЛЬО КАВИ

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднім присланем гроший. Під ґаранциею
25 найлїпший товар.

Африк. Мока перлова . .	зр.	5·—
Сантос дуже добра . .	„	4·95
Куба зелена найлїпша .	„	5·40
Цейльон ясно-зел. найлїп.	„	6·70
Золота Ява жовта найлїп.	„	6·50
Пері кава знамен. сильна	„	6·60
Арабска Мока дд. аромат.	„	7·70

Цїнники і тарифа цлова даром.

ETTLINGER & COMP. HAMBURG.

Насїня ярин.

Склад насїня

І. Волїньский і Т. Качиньский

у Львові
площа Марийска ч. 3
поручає
найсьвіжійші і певні

насїня рільні
насїня збіжеві
насїня ярин
насїня цьвітів.

Богато ілюстровані цїнники насїня висилає ся на жадане даром і оплатно.

Насїня рільні. Насїня збіжеві. Насїня цьвітів.

З друкарні В. Левиньского під зарядом В. І. Вебера.